

[Lone Dybkjær]

vandsø. Det er ærlig snak. Men lad være med at komme med alt det pladder om, at man vil have et godt miljø, for det lader sig ikke gøre.

Så er der luftforureningen. Den vil vise sig at blive katastrofal, hvis der skal være økonomi i projektet. Jeg indrømmer gerne, at det næppe er hr. Arne Melchior og mig, det kommer til at gå ud over, det er kun vores børn, og dem har vi jo i forvejen ikke tilgodeset ret meget. Jo, nok vores egne børn, dem tager vi i allerhøjeste grad hensyn til, det havde ikke noget personligt at gøre med vores børn, hr. Arne Melchior, men det har noget at gøre med, at vi som generation faktisk ikke har tilgodeset de kommende generationer særlig meget, det kan man dokumentere. Det er der jo også nogen der holder lyriske taler om ved passende lejligheder, og bare det er taler, der er fjernet fuldstændig fra de konkrete beslutninger, skal de nok gå rent ind. Det er den forurening, der vil komme, der bliver problemet.

Til slut skal jeg blot sige, at herinde tror jeg ikke meget på at noget kan forandres. Nu er der ganske vist et antal tilhørere her i dag, og det, man kunne håbe på, var, at nogle af de mennesker, der overværer denne debat, måske kunne prøve på at øve indflydelse på nogle af de partier, der kunne rokkes i denne sag. Men som jeg tidligere har sagt, har jeg ikke meget håb om, at nogen kan påvirkes; CD overhovedet ikke, og K og V har jeg ærlig talt heller ikke meget håb om at man kan påvirke. Men man kunne dog forsøge med Socialdemokratiet, de har dog tidligere lejlighedsvis kunnet ændre en lille smule på deres opfattelse af tingene, hvis folk gav tilstrækkeligt udtryk for, at de syntes, at det var en forkert beslutning.

(Kort bemærkning).

Løvig Simonsen (S):

Jeg hæftede mig ved, at fru Lone Dybkjær i sin indledning gjorde opmærksom på, at man ikke kunne forestille sig 15 milliarder mennesker køre rundt i biler. Nej, det er der heller ingen fare for, for det har de slet ikke råd til. Så det er en helt anden diskussion, som hører til et andet sted.

Men det, vi kan tage fat i, er selvfølgelig de to områder, som fru Lone Dybkjær nævnte med hensyn til det miljømæssige, bl.a. Østersøen. Og dér erindrer jeg i hvert tilfælde, at fru Lone Dybkjær for et års tid siden knap og nap vel var

til et møde i Sverige, hvor man gjorde opmærksom på, at der skulle laves en aktionsplan for Østersøen. Det var faktisk dér, man lagde grunden til den handlingsplan, som nu skal udarbejdes til forbedring af Østersøen. Og det har ikke noget at gøre med den forbindelse, som ikke engang er bygget endnu.

Så kan man sige, at det vil berøre og påvirke Østersøen, hvad også miljørapporten klart siger. Man kan diskutere, om det er lidt eller meget, men det er i hvert fald, som også hr. Glønborg er inde på, for meget. Det er klart, at der sker nogle påvirkninger, det er også bevist og påvist ved miljøundersøgelsen, og det tages der højde for bl.a. ved kompenserende afgravninger. Det har så indvirkning på nærmiljøet, men man må jo vælge. Og jeg er ikke sikker på, at fru Lone Dybkjær eller andre her i dag kan sige helt klart og tydeligt, om den påvirkning, der sker ved en fast forbindelse, er af en sådan art, at der skal ske en kompenserende afgravning, og hvor stor denne skal være. Jeg tør i hvert fald ikke sige det, og derfor vil jeg gerne vente på de afgørende undersøgelser, også hvad angår iltmangelen i Østersøen.

Når det drejer sig om luftforureningen i København og i hovedstadsområdet, må jeg henvise til den dagsorden, vi vedtog den 16. marts 1991, hvor vi klargjorde, at vi ønskede, at der skulle ske en luftforbedring. Det holder vi fast ved, og så er der ingen grund til at komme med nogle skræmmebilleder om 55.000 eller 33.000 biler. Jeg kan også gøre opmærksom på, at Information den 8. maj havde en artikel, hvor man fastslog, at en sådan forbindelse vil bevirke en 30-35 pct.s reduktion under forudsætning af, at vi holdt fast ved denne løsning, altså med hensyn til betalingen, og det gør vi jo. Det er det, der er forudsætningen for, at disse ting skal lykkes, og det synes jeg man skal tage med, når man skal være fair i den behandling, man giver lovforslaget her i dag.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg synes, det er vigtigt at vedtage planer. Jeg er enig med hr. Løvig Simonsen i, at det skal gøres. Men det er nok så vigtigt at følge dem op. Og så er det nok så vigtigt, at man ikke samtidig vedtager ting, der går i den stik modsatte retning.